

Drie valkuilen voor voorspellend onderhoud

Voorspellend onderhoud: begin er maar aan. Wie niet oppast wordt het riet ingestuurd met een kluitje sensoren en wat algoritmes. Een veelvoud aan afkortingen, termen en definities vertroebelt het beeld op de route om deze vorm van onderhoud te implementeren in de organisatie. Ik zie dat het velen weerhoudt om écht te beginnen. Koudwatervrees? Hulp is nodig. Drie valkuilen en tips.

Valkuil 1: niet weten waar te beginnen

“Waarom hebben we voorspellend onderhoud nodig?” Op alle assets toepassen is overduidelijk te veel. Die top 10 met availability-killers lijkt voor velen het ideale startpunt. Maar zijn deze wel geschikt? Heb je nagedacht over de manier waarop onderhoudsactiviteiten geclusterd zijn, wat de technische en financiële mogelijkheden zijn en of het wel past bij de organisatie?

Valkuil 2: de ultieme oplossing

“We hebben écht een lerend algoritme nodig!” We houden van complexe oplossingen en het uitdagende ontwikkeltraject dat daarvoor nodig is. Maar hoe voorkom je dat jouw oplossing nooit wordt gebruikt? Welke resultaten wil ik uiteindelijk bereiken? Je ambities helder in kaart brengen en op één lijn brengen met de beschikbare mogelijkheden is niet eenvoudig. We zijn op zoek naar een realistische balans tussen ambitieniveau en de mogelijkheden.

Ambitieniveau: Is een voorspelling voor een vloot systeem gewenst, voor een generiek systeem of een specifiek systeem? Dienen gebruiks- en omgevingsinvloeden meegenomen te worden? Is het huidige gebruik representatief voor het toekomstige? Mogelijkheden: welke kennis kunnen we inzetten? Welke data zijn beschikbaar en wat zouden we nog kunnen gaan verzamelen?

Ik denk dat je niet alleen de juiste balans moet zoeken, maar ook moet kijken hoe je binnen je organisatie de meeste waarde toevoegt. Voorbeeld: wie de data heeft om prachtige black-box algoritmes te maken die een torenhoge ambitie mogelijk maken, komt bedrogen thuis als de organisatie de resultaten niet vertrouwt of niet gaat gebruiken.

Wieger Tiddens

Valkuil 3: niet weten wat het toevoegt

“We moeten het wel binnen twee jaar terugverdienen!” Hopelijk falen je assets niet al te vaak. Dat is dan wel jammer voor de terugverdientijd, die zal wat langer worden. Het experimenteren met voorspellend onderhoud is volgens mij nooit een mislukking alleen omdat het niet de verwachte resultaten oplevert. Een experiment is alleen een mislukking als het niet voldoende is om te testen of het waarde toevoegt of als de gegevens die het produceert niets bewijzen.

Eindelijk, al het onderhoud voorspellend. Misschien wel niet. Volgens mij is onderhoud nooit optimaal, wel aanpasbaar. Volgens mij is onderhoud niet stabiel, wel dynamisch. Volgens mij is niets opgelost, het stelt vragen.

Ik zie de organisatie als leidraad en voorspellend onderhoud als kans om onderhoudsconcepten te verbeteren en verandering teweeg te brengen. De afweging maken waar voorspellend onderhoud de organisatie het beste ondersteunt maakt het voor mij smart. Volgens mij is daar geen algoritme voor nodig. Willen we weten wat de toekomst ons brengt, dan kunnen we die maar beter zelf uitvinden.

Wieger Tiddens is innovator smart maintenance bij de Koninklijke Marine en co-founder van SAMOA asset management

Wieger Tiddens
innovator smart maintenance